

با کوشش اردشیر بابکان

www.avestaa.blogfa.com

ایش تا اُخدا شیوتاچا دوبار خواندن اشم و هی سه
 وشتو عشتیم با عتیم یزه مید و هشتو عشتیم گام اشنیم
 اشم ییم یزه مید و هشتو عشت تو عشت گاته یا بند تا یزه
 مید نیکی تمام تا سرتا ای وریو دو خواندن یسنجه و پنجه
 اوچیه زوه رچه آفرینامه اهوره فردا ریتو خره نکوت اشته
 نام سفته نام تا بنار دشته نام فره وه شنام اشم
 و هی یک اهامه ریشیه تاسر بنرگرم تاسر جبه می تاسر فیور باد
 تاسر برساد تاسر اشم و هی یک

اسلام ایزد بخشاینده مهربان

اندرز گواه ایرانی

مبارکی امروز کوره کدخدائی بره تائی کوره کدخدائی معنیش
 آنن که ره خدا و پیغمبر پیش گاری و کرفه و ثوابی که از
 غرئی کرسی کی ده آن و گنای که از غربی سره زنه کی کین

کدامی که کدخداین کرفه و ثوابی که کرن کی یک اُن خدا بخو
 اگر گنای ازان سره زنه کی ده اُن و چند کرفه و ثواب
 اُن که فرضیات ره دین اُن که وه واکرت و در وقت نه
 تقصیر نواکرت اول خورشید نیایش اُن روز سه وقت
 واجب که خورشید نیایش وه واخن اول صبح و نیمروز
 و پسین و اگر کسی خورشید نیایش نه زانه برابر خورشید
 وشته و کشتی نو و کره و صدوسی و پنج یاتا ای وریو
 و پنج اشم و هی وه خین چنه اُن که خورشید نیایش
 شه خنه دویم کرفه ماه نیایش اُن شوی کی واجب اُن
 که و خین و اگر میسر نبوت هر نو ماهی سه بار ماه نیایش
 وه واخن شوی که نبوت و شوی که نیمه رسه و شوی که
 پنهان بوت و اگر آن کس ماه نیایش زانه برابر ماه و
 یشتن و کشتی نو و کرن و هفتاد و پنج یاتا ای وریو
 و پنج اشم و هی وه خین چنه اُن که ماه نیایش شه
 خنه سوم کرفه که بنار یشت اُن هر تنی را واجب اُن که کی

کهنبار و کرن اگر یکی نش کرته نصفی اگر نصفی نش کرته چار
یکی و اگر چار یکی نش کرته هشت یکی و اگر هشت یکی
نش کرته یا یکی که کهنبار بوت قدم خیر او بن و آفرینگان
کهنبار از خین و چاشنی و میرد کهنبار و خزن که بهم کرفه
و ثواب کهنبار بن چارم کرفه پنجه و نه زراشت سفتمان آن
که بها روانان و فره وهران بهشتی و دوزخی رستگاری
یا بن و دنیا تا آن بر ما واجب آن که پنج روز پنجه خدمت
فره وهران و کریم و آنچه قانون ره دین آن یار نسیم و
بود درون و آفرینگان تقصیر نوا کرته که روان و فره
وهران خوشنود تلتی بن و آفرین و کرن و همت نیکه و
و همه مان بهر و کرن و دعای خیر و کرن پنجم کرفه روزه و
مگان و سال پدر و مادر و مس و باس خویشان و
خویشاوندان که داریم درون و میرد و آفرینگان و خیر و خیرات
و کریم که خوشنود بن و دعای خیر و کرن که برکت خان
و مان بوت ششم کرفه رفتون یشت آن هر تنی را

واجب آن که سالی یک بار رفتون و نه یزن اگر یک تن
رفتون یشتن میسر نبود و شوت یا یکی که رفتون یزن
واجب رفتون افزاره که اگر نادانسته خونی یا میدی
یا نوونی یا بدی شه او یا آتش رسانده بوت
رفتون آن به پهریزد که پادا فراه بروان آن کس نرسد
دیگر آنکه تمام زندگی خلق انس و جن از رفتون آن و
رفتون تا وستان در آسمان مکان و مسکن داره از
همراه خورشید پرورش دخل و میوه و دار و دخت
ته و در زمستان شیو زوین شوت و ریشه دار
و دخت و اروان نگهداری کرده که شک نبود حاصل
و نفع گیتی از رفتون آن و فرض آن که هر سال
یک بار رفتون و نه یزن که شریک رفتون بن بهنم کرفه
سده و کشتی بشت آن هر فرزندی که ده ساله بوت
واجب آن که سده و کشتی ابده نه هر که به دین اورمزد
داره و بند دین شه میان بشته هر یکی که نه هزار

و دوست درم ثواب داره هر ثوابی که ومان هفت کشود
 زمین کرن آن کس هم بهره و هم داخل آن ثواب آن
 اگر خدا نخواسته که سدره و کشتی شه میان نه هرگی که
 بی سدره و کشتی هفت هزار و دوست درم گناه داره
 و هر گناهی که گناهکاران هفت کشور زمین کرن آنکس
 هم داخل آن گناه آن غرض که سدره و کشتی از خه جدا
 نواکرت و همیشه نووه واکرت که ستایش اورمزد و کرن
 دیگر پنج تن آن که حق در گردن این کس داره اول
 پدر دوم ماعر سوم پدر زن چارم مادر زن پنجم اوستاد
 گفته دین آن که خشودی اورمزد خشودی پدر و ماعر
 آن هرگاه پدر و ماعر از فرزند راضی نه آن اگر هزار کوفه
 اشایه شه کرته بوت به بهشت نرسه وه زانکه حق
 اوستاد زیاد از حق پدر و ماعر آن چره که پدر و ماعر
 تن پرورن اوستاد روان پروره چنه واکه که هر پنج
 تن خشود و تسلی بن که این کس پندش ویاوه

خوب از همه حال اول اشاسفندی قبول و کری که یار و مددگار
 این کس بوت و اگر بلائی و آفتی ره بوت آن اشاسفند
 خیر و دوانه و نگهداری و کره و هر همگان که روش آن
 اشاسفند که بوت دستور واجب که درون وه یزه و -
 آفرینگان وه خینه و آنچه دست رشتش دار بوت خیر
 و خیرات و کره که آن اشاسفند غور می در همه بلا و
 کارها و کره اشاسفندان که قبول کری مهر ایزد و درهرام ایزد
 داشتاد ایزد هر کدام قبول و کره دستور تن خویش قبول
 و واکه که هر کار و کوفه که کری رضائی آن دستور خه و کرن
 که کانه اورمزد شوت همیشه واکه شو که با دستور تن خویش
 صلاح و مشورت وه مین و دستور آنچه نصیحت ره دین
 بوت و کره این کس راه راست و طریق خیر و داره اول
 دانائی ده قبول و واکه که کاری و مهی و شغلی که دوات
 و کری و شو مشورت بآن دانا وه مین و هر چه دانا وه
 وجه آن بعل آردن که آنکار بفرجام رسد و کار بی مشورت

کار ابرین اُن و هر کاری بی مشورت کری فرجام نرسد
 و هر کار که با مشورت کری کامه اور فرد شوت و مقصود
 حاصل بوت و پشیمانی ندارد خوب از همه حال هفت داد
 اُن که یا وواتارت * داد اور فرد مردم دوسته اُن داد
 و بمن آخته خواهه اُن داد اردی بهشت رابسته اُن
 داد شهر یور خویشاونداده اُن داد سفندار فرد ایر منشته و بند
 منشته اُن داد خرداد داده و سپاس داره اُن داد
 امداد هم پر سک و پدمانیه اُن داد اور فرد مردم دوسته
 اُن معنیش آئن که بهوشه وین و همه گی وه ترخه
 وه زانن و از بزرگتر و کوچک تر که رسی پیش سلام
 و با تواضع و و ابا و اگر غریبی یا مهمانی ده وره رسد
 آنچه دست ریش بوت خدمت شان و کرن که از
 شام خوشنود راضی بن چنه اُن که اور فرد از شما
 خوشنود و راضی اُن داد و بمن امشاسفند آخته خواهه
 اُن معنیش آئن که صلح کامه و ابو جنگ کامه نه و ابو همه

و یا گی که دو بنده خدا جنگی و که ورثی یا نزاعی شان میان
 بوت پیش و واشو که حرفی خیری وه و جن و صلح و
 صلایتی شان میان آئن نه که حرفی وه و جن که آزاری
 و جنگی از میان شان هم رسد چنه وه واکه که دو بنده
 خدا صلح و صلایتی شان میان آئن که داد و بمن امشا
 سفند ده یا آرته بوت و هر که دو بنده خدا نزاعی شان
 میان هم رسد چنه اُن که داد اکومن دیوشه پیش
 گرفته که هم بیده و بمن امشاسفند اُن و هر چه گوسفند
 و حیوانات و چرند و پرند هن همه تعلق به و بمن امشا
 سفند دارن و آزار شان نوا داده و بار سنگین شان
 بار نوا کرت و وقت و واوه و او و علف شان و دوا
 و کار زیاد کسب شان نواهر مانیده و گوشت نه یشته
 واجب نه که و خران چنه واکه که و بمن امشاسفند
 خوشنود و قسلی بوت داد اردی بهشت امشاسفند راستی
 اُن معنیش آئن که سر همه گناهی دروغ اُن و از

درووات و کرشی و مخیله آدمی یا لگی نرسه از راسته
 و درسته آن کس منزل مراد رسه مس و وه بوت
 دادار اورمزد که نور و ویتج خره خه داش شه دنیا
 بهنفت که تش بوت روزی که اورمزد دیناش آفریش
 کرت شه و یاد که تش گیتی بینه اودی بهشت امشاسفند
 که موکل تش آن پیش اورمزد التماس اش کرت
 که گیتی شه و بندگان ته خار و نزاره مه واکرن چنه که
 خورشید و ماه در آسمان روشنائی تن مه جی در آسمان
 روشنا به بندگان ته ته اورمزد جواب اش داد که پی
 ته بندگان مه در جفاین و زندگانی تش کرت و اختیار
 بر بهشت مه ته داد که بر هر که راضی پی شه بهشت وهمه
 و اگر نه همه وه زانه که سی و سه ره بهشت آن همه
 اختیارش اودی بهشت داره و اگر هزار کوفه اشایه ده
 کرت بوت که اودی بهشت خنود نه به بهشت نرسی
 و تش خوب کش و واکه و دشت شون و تن نشست

سروش نواشابه و بهیمه ترش نواناده و پی و نفقه و آتش
 و بهرام وه و داد که نگهداری وه کره و نوا هشته که
 تش کده سرد بوت که کمی عمر آن و نقصان مال و فرزند
 داد شهیر امشاسفند خوشاونداره آن معیش آنن که
 اورمزد بندگان خه دش یکمان آفریش کرت و درویشی
 و توانگری و توانائی آدمی از فلک و ستارگان آن تخمه
 دانی نهن که خوشاوند درویش نه دارن و آن خوشاوند درش
 نیک نوازانه و خوار نوازانه و خوارنه و ادارته اگر احتیاج دار بوت
 دستگیرش و کرن و اگر دشمنه بوت سیرش و کرن
 و اگر برهنه بوت پوشاش و کرن و بندگان همه دیگر
 شان کش و واکه که نگهداری همه دیگر و کرن و زر و
 سیم و مس و روی و ارزیز و برنج همه تعلق به شهیر
 امشاسفند داره پاکیزه و شسته و روشن شه و
 بونوا هشته که نیک و سیاه نشست بوت و
 دستگیری درویشان و کرن که شهیر امشاسفند خنود

و راضی بوت داد سفند ارمزد امشاسفند ایر منشنه و
 بنده منشنه اُن مغشش آنن که درویش صفت و خاکسار
 و آبا و کم آزار و ابو خاک آن بزرگی که هر چه از دنیا
 به همه از خاک حاصل بوت و افتادگی شه نه قرار داده
 و آدمی خاچرا بزرگی و کره آدمی هر چند که مال و خواسته
 دار بوت و علم و دانش زناده بوت ملایم تر و معقول
 تر و خاکسار شه و ابو شل و رختی که میوه داره بگی که
 پیش آن درخته شن و راحت وین و آدمی جی
 خوبن که خیر شه بگی و به ریه از مَشتر و گسترده که
 ده ده ره ریه پیش سلام و با تواضع و ابو و آدمی
 هر چند خاکساری کره مرتبه اش زیاد بوت داد خرداد
 امشاسفند سپاس داره اُن مغشش آنن که از در
 گاه ارمزد سپاس دار و خورسند و ابو نیاسپاسی
 نواکرته هر چه که خدا قسمتی تشه کرت راضی و لیلی و ابو
 و چم چم و شش نواکرته که ناسپاسی و کرن که فلان کس

چره که مال داره و موچره نداریم و از داد خدا و قیمت نه
 راضی و ابو و ناسپاسی نواکرته که روان شه دوزخی و کرن
 و او تعلق به خور داد امشاسفند داره او غریزش واکه و
 اول صبح که خرم هم شستی کشتی نوا که که بیاین و
 نجوشت وری کرن شکست اهرمین و کرن سپاسداری
 ارمزد و کرن و یک ظرفی و او اشتینین دشت شون
 و شون و بعد بدخل آوروان شن اگر یاگی بوت که
 قج حاضر نبوت میوه بی یا گیا بی یا علفی دشت وری و
 مالن و یک ذره او اشتینین و کنار جو و دیرشن و دشت
 ری و شون و دیگر او که زراعت برن سه بار و
 اشو که از جو و کرت و امین و کرن که اگر بدری یا فنائی
 یا چمی پشتی در آن زمین و آن مقام بوت بر برن
 و بعد او زراعت برن که خور داد امشاسفند راضی بوت
 و اگر خدا نکرده که چمی پشت دیری سیت و او شه ری
 بنی گناه سنگین اُن داد ارمزد امشاسفند هم پرسکه

و پدانیه آن مخیش آنن که باصلاح و مشورت و ابا و هر
کاری کری مشورت ده وادید از کس و مس چون
دانش پراگنده آن هر کسی چچی زننه که به آن کاره فجام
رسه و کاریکه کری عاقبتش وه وین و نیک آن و نقصان
و زیان خود و دان نداره به و کو و هر چه درخت و
دار و میوه و دانه دنیا آن همه تعلق به امداد امشاسفند
داره و پی آو و دانه و سبزی دنیا و ابو که درخت
و دانه و جودا سبز و کرن که هر که آن میوه و دانه خوره ثواب بهره و
آن کس بره که شه سبز کرته و تقصیر نواکرته که امداد امشاسفند رضی
و تکی بوت و گذشته بخیر و آینده به اینکه و وهه جمله وانی که حاضر
ید پخت و برید جسته گناه بشک بوت و کرفه اشاییه
سبز بوت

پست بن کردن

نام ایند و اجیم منش خوب داریم پتی و بریم از بهر

و ناه جارشنی کرفه افزایشنی و بستن راه دوزخ گشتان
راه بهشت امید نه من او آند فقوم اخون اشوان رو
کروشان باخاره تیا ای ویریو پنج اشیم ویری سه
گاه آند بید و اج سرورش بهمت و بهجت و هورشت
نام ایند تیا ای ویریو پنج اشیم ویری سه بار فزه
ورانه هرگاه که بید سرور شه اشیمه تنجه تنو مانتره به
درش دروش آهیر بهیه خوشنوره یسناچه دهباچه
خشنو تراچه فزه سه یچیه تیا ای ویریو یک فراج
ایستایم هر و سف بهمت و بهجت و هورشت ارمنشن
و گوش و گشن اداز ایستایم هر و سف و دشت
و در بهجت و در وشت ارمنشن و گوش و
گشن به اور گیر شنه اور گیرم هر و سف و بهمت
و بهجت و هورشت که کرفه کنم ف بهلشنی بهلم هر
و سف و دشت و در بهجت و در وشت که و ناه
کیم برستی ایسم به قرار و نه ایسم ف خروه اویره